

OMBRIA FOSCIA

Al dà la löna -
de gran ombries,
dötes fosces ia por tera.
I crëp è scürs y blanç da nëi;
jont co va,
dötes les medemes ombries.
Chê è pa i gragn?
Chê è pa i picì?
Al n'è de chi co rî -
Al n'è de chi co bradla,
de rić, de püri,
compagns, nemisc;
dant ala natöra èsai
d ü c a n f a t :
n a o m b r i a f o s c i a .

(1969)

Davide Willeit
(*La Pli, *1947*)

(ladin-mareo)

FORZA DAL MER

L'ont sofla, sciüra, büra -
raboscenn, sprinzenn, dlun menenn
boć y slafuns,
toma les ones cuntra i podrunz
laês y limêz.

La löna pöl co tomi t'ega
y s'alzi sö con les ones,
por endô gnì trata jö^d
dla gran forza dla ega.

Dalunc na löm,
t'aria, t'ega -
na stëra, nâ! na barca
co à pordü l'orientaziun
y combat cuntra la gran forza dles ones.

Jont co scraia -
desperaziun!
vita o mort ?

Lën co gracia trat en tòc dla gran ega;
degiign ne comana plü
TÈ, gran natöra.

(1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)

LE SORËDL

Le sorëdl co lomina nosta tera,
è sö alalt al ci,
al dà la vita da doman cína da sëra -
döt se sta saurì.

Le sorëdl co lomina nosta tera,
lea da doman
por endespré düc cané dal som dla sëra -
en dé nö mët man.

Al mët man por döt le monn na vita nea,
de bort y inc' de bel -
y kösc döt cant porchël che le sorëdl lea,
- al n'è nìa zonza ël.

Al mët man por döt le monn na vita nea
con ligrëzes y festidi,
y trec co â tan ienn che le sorëdl gnea,
spera ch'ël la vita müdi.

Zonza le sorëdl n'èl degüna vita,
mort bën döt cant pö;
la tera y l'aria è döta canta bela chîta -
- al n'è plü nìa de nö.

(1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)

LA FONTANA

An alda tomenn gotes -
na picia fontana - al vën ega
co s'abina te na poza.
Al crësc lëns,
i prës è vërc y da ciöf -
al è vita tla natöra.
Tiers pò bëre,
stanch n chesćian röa alerch
y vëiga enlò so forzamont,
al vën fòra vita y forza;
vigne creatöra vî.

(1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)

Otto Irsara / *La Illa: Nativité*

A TÉ

Te mia vita èl na porsona
co mo fej gonot ponsé;
so ennom dagnora bun mo sona,
de net y ia por le dé.

Te mia vita èl na porsona
co mo dà dagnora aiüt
canche mio coraji toma
y mio cör bën pö desdrüt.

Erica: kösc è l'ennom
ch'i ne sun bun da desmoncé,
y co mo consola al monn,
sce i mo sconti tralascé.

Cösc ennom mo fej ligrëza
y mo mostra le dër tru,
canche iù dla gran stanchëza
ert mo feji y sun su.

Por orëi ester encontont
con tè iù mëssi mâ resté,
deache degüna d'atra jont
mo ralegrëia desco Tö.

Y canche i à bën dër la ria,
ponsi a té, spo våra bun;
le bort se para döt cant ia,
dla bona löna iù endô sun.

(1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)

LA SĒRA

I vēighi alalt dēr na gran stēra
co lomina plü de dötes -
degüna jont - na bela sēra -
les strades dötes cantes ötes.

I ciari da finestra fòra,
l'aria è frēscia - bröm le ci,
an n'alda gnanca na parora -
- da tè oressi iù sēn gnì.

Da vigne pert olache i ciari,
mo sàl ch'i vēighi mâ plü tè -
y spéri che endoman magari
mi ponsiers sarà realté.

Scür è l' bosch - scürs è i près,
dô ch'al è passé en bel dé;
i ciamps è iné tralascê
olache l' paur de dé à söé.

La natöra va a dormì,
mo l'ont ne zed nia da soflé -
- dorm iné tö dēr bel sauri:
i ponsi y ciari entrês de tè.

(1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)

Otto Irsara / La Illa: Incuntada

LA PÊSC TE CORTINA

La jont è döta a dormì -
i passi fòra por cortina -
döt se sta dér bel saurì,
degügn co strita, döt vijina.

Sön na fossa èl na löm
co lomina l' tru al mort
por jì olache nos adöm
aspetun a nosc confort.

Jì y fà de nostra vita
mëss en iade se roé,
olache l' corp tla tera chîta
poi de döt cant se palsé

tla pêsc de Dio, nosc Signur,
co è fontana de richëza
y co s'ensëgna, te so amur,
le tru co porta ala salvëza.

Amisc, nemisc è sopelis
bën düc cané tla medema tera -
ai n'ô nia ester despartis
y ai se god la bela sëra

dô la mort en santa pêsc -
an n'alda nia na ria parora,
gnanca önn plü vera fej,
mo düc la pêsc eterna goda.

I morc chi à bën düc capì
cé che vita al monn è;
ai ô encö a nos s'al dì
y da vire s'esigné.

(1969)
Davide Willeit

(ladin-mareo)

MADOÌNES

Le ci è bröm y lominé da stères,
fréida è l'aria - mo degünes sëres
dla sajun d'invern è luminades
tan dla löna y dles löms dles ciases.

Les trombëtes alt dal ciampanin
encündà: al è nasciü Iejù Bambin
y les ciampanes con na gran ligrëza,
chërda adöm la jont da vigne zeca.

Na lóm t'en bosch co vén dalunc alerch,
va cina ch'ara röa te païsc,
olache düc s'la cunta y speta ert

da jì te dlilia, olache i agni dij,
ciantenn, ch'al è nasciü da sëra tert
le redentur a se daurì le paraïsc.

(Nadé 1969)

Davide Willeit

(ladin-mareo)